

ΑΡΙΘ. 180—ΤΟΜ Ε΄.

ΑΘΗΝΑΙ, Σάββατον 18 Ιανουαρίου 1892

ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΚΤΑΚΤΟΣ ΕΥΚΑΙΡΙΑ

Οί εγγραφόμενοι δι' έν έτος νέοι συνδρομηταί από του Ιανουαρίου του 1892, λαμβάνουσι δωρεάν τους πέντε ήδη εκδοθέντας τόμους του περιπετειώδους και έγκυκλοπαιδικού μυθιστορήματος του κ. Στεφ. Ξένου, τά «Νόθα Τέκνα», όσοι δε εξακολουθήσωσι την συνδρομήν των και διά τó έπιόν έτος 1893 θά λάβωσι δωρεάν πλήρες τó μυθιστόρημα εξ έτέρων 4 τόμων εκδοθησομένων έντός του έτους.

Η συνδρομή προπληρωτέα, άνευ δε τής πληρωμής δέν παραδίδονται ή αποστέλλονται οί τόμοι.

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δέν δημοσιεύεται την Δευτέρα. Η Κυριακή αφιέται προς ανάπαυσιν των τε έργατων και συνεργατων. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται να διαρρήξωσι τόν άλλως τε άπαραβίαστον τούτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ

Ένταύθα και έν ταίς επαρχίαις έτησία δρ. 30 έξαμ. δρ. 15
Έν τή άλλοδαπή δρ. χρ. 45 δρ. χρ. 26

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ Κ.Κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Αί άπαδείξεις πληρωμής των συνδρομών θά φέρωσι μόνον τήν ύπογραφήν του ιδιοκτήτου κ. Στεφάνου Ξένου, πάσα δε τοιαύτη, μη φέρουσα τήν ύπογραφήν του είνε άκυρος.

Αί πληρωμαί των συνδρομών του «Βρεττανικού Αστέρου» γίνονται εις τά γραφεία μας κείμενα επί τής οδοϋ προαστείου αρ. 8 άπέναντι του νεοκτίστου θεάτρου του κ. Μπαλάνου' εκει όστις θέλει εύρίσκει και τά προηγούμενα φύλλα τής εφημερίδος ήμών.

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Πάσης διατριβής μη άπαδούσης προς τó προεγραμμένον πνεϋμα του Βρεττανικού άστέρου έν μόν τή πρώτη σελίδι: ό στίχος άπαξ μόν καταχωριζόμενος τιμάται 80 λεπτ. εις 60, θμισ 50, έν δε τή 4η και 8η σελίδι: άπαξ 60, θμισ 40, πολλάκις 30, των δε άγγελιών και ειδοποιήσεων ό στίχος άπαξ λεπ. 20, θμισ 15, πολλάκις 10.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 18 Ιανουαρίου.—'Αθανασίου και Κυρίλλου.—'Αν. ήλίου ώρ. 7 λ. 7.—'Δύσις ώρ. 5 λ. 21.—'Σελήνη 2 ήμερών.

Έν 'Αθήναις τή 17 Ιανουαρίου 1892

Ο ΑΓΓΛΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ Ο Κ. ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ (συνέχεια του άρθρου του «Είλικρινούς») ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΤΥΧΙΑΙ Ε΄.

Ο τρόπος ούτος, λέγει ό «Είλικρινής», τής συνεταιρικής εργασίας μετά των κ. Οβερανδ Γκάρνην και Συντροφία άπήρσεν εις τόν κ. Ξένον, όστις έφρόνει, ότι ήδηκλήθη, δι' ό και έλαβε τόν χαλινόν εις τούς οδόντας του. Ός ιδρυτής τής επιχειρήσεως έφρόνει, ότι έπρεπε να είνε και νϋν άπόλυτος κυριάρχης αύτης. Οί καυγάδες λοιπόν μετά των Οβερανδ δέν είχαν τέλος, ή δε περιπλοκή του έμπορίου των σιτηρών μετά των πολιτικών και άλλων πραγμάτων (έννοεί τά άγγλιστί συγγράμματά μου και άρθρα μου έν τῷ άγγλικῷ τύπῳ) απέδησαν τόν σοβαρό, ώστε ό ιδρυτής fons et origo Ξένος ήναγκάσθη να πωλήση διά δύο χιλιάδας λίρας τήν όλην επιχείρησιν προς τούς κ. κ. Οβερανδ, οτινες και έδωκαν μετά του ποσού τούτου γενικήν εξόφλησιν προς αύτόν όλων των χρεών τής Ανατολικής Έλληνικής Ατμοπλοϊκής Εταιρίας άνερχομένων εις 300,000 μέχρι 400,000 λιρών στερλινών, τήν όποιαν εταιρίαν οί τραπεζίται ούτοι έθεσαν νϋν μισθωτόν διευθυντήν να διευθύνη. (α)

(α) Τίς άναγινώσκων ταϋτα δέν θά εΐπη ότι είνε αινίγματα; να χρεωστήτε 300—400,000 λιρών στερλινών δηλ. δέκα μέχρι δεκατεσσάρων εκατομμυρίων δραχμών και να σάς εγγχειρίσουν δύο χιλιάδας λίρας δηλ. εξήκοντα χιλιάδας δραχμών, όπως τούς κάμπετε τήν χάριν να δεχθήτε ως δῶρον τὰς 400,000 λίρας, δε τούς χρεωστήτε και διά να τούς απαλλάξτε του βάρους να σάς έχουν όφειλέτην των και να τούς χρεωστήτε.

Βεβαίως ό άρθρογράφος του «Είλικρινούς» ποτέ δέν θά άνέγνωσε τó πολύκροτον συγγράμμα μου άγγλιστί, Αί «Κλοπαί», ήτοι οί κ. Οβερανδ Γκάρνην και Συντροφία και ή Έλληνική και Ανατολική Ατμοπλοϊκή Εταιρία, (Depredations; or Overrend, Gurney, and the Greek and Oriental Steam Navigation Company), ή έν τó άνέγνωσε, διότι τούτο ως εκ τής επασχολησάσης τότε

χρεωκοπίας των τραπεζιτών τούτων επί έτη πολλά τó κοινόν τής Αγγλίας, ήτις και έπωνομάσθη ή Μαύρη Παρασκευή, μεγίστως εκυκλοφόρησε, γράφει μάλλον ειρωνικώς ή σπουδαίως.

Ίδου ή λύσις του τρομερού τούτου αινίγματος, ήτις ήθελε φονεύσει ίσως εκ των χιλίων ανθρώπων τούς 990 ή πέμψει αύτούς εις τó φρενοκομείον, ήτις όμως εύτυχώς δέν έφόνευσεν έμέ άν και με κατέστρεψε οικονομικώς και μετ' έμού όλόκληρον τήν οικογένειαν Ξένου.

Παρακαλώ δε κυρίως τούς μεγάλους εύεργέτας κ. Ανδρέαν Συγγρόν, τούς κ. Ζαρίφη Κωνσταντινουπόλεως, τόν κ. Αβέρωφ τής Αίγυπτου καθώς και τόν σεβαστόν φίλον μου κ. Χαρίλαον Τρικούπη να άναγνώσουν μετά προσοχής τά έπόμενα διά λόγους τούς όποιους ήμεραν τινά έν ό Κύριος μοι χάριση ήμέρας, θέλω δώσει ή μετά θάνατον τά εγγράφα μου θέλουσι άντ' έμού όμιλήσει. Είπον ότι όταν συνεδέθην έμπορικώς μετά των κ. Οβερανδ Γκάρνην και Συντροφία οί τραπεζίται ούτοι με έδέχθησαν άγκάλαις άνοικταίς και είπον, ότι ή άνάγκη τής αποπληρώσεως τού μετροητούς των ναυπηγουμένων άτμοπλοίων, ένεκα του έτοιμορρόπου των κ. Λασκαριδών και Συντροφία καθώς και ή άνάγκη να προμηθεύσω τὰς άπαιτουμένας πιστώσεις προς τούς κ. Θεολόγον και Κερανάκη διά τήν άγοράν των εκ δημοπρατικών καρπών φορτίων των άτμοπλοίων μου με εξηνάγκασεν εις τήν γνωριμίαν αύτήν. Εζήτησα παρ' αύτων έν δάνειον εξ 80,000 χιλ. δι' εξ μηνας τó όποτον ούτοι προθυμότατα έδέχθησαν να μοι δώσουν, αλλά συγχρόνως προφάσει, ότι τά άτμόπλοιά μου εκέρδιζον μυθωδώς, προείπουν και μυθώδεις συμφωνίας. Μοι έζήτησαν 10 οβα τόκον και έν bonus εκ 40,000 λιρών (ίδε Κλοπάς σελ. 81). Ηρηθήθη και εξηγηθήθη, άλλ' έπειδή είχαν τήν έπιούσαν συναλλάγματα μέχρι 20,000 λιρών ληξιπρόθεσμα ή δε επιχειρήσεις εκέρδιζε μυθωδώς, έδέχθη να πληρώσω τόκον 5 οβα και έν bonus εκ 30,000 λιρών διά τó δάνειον τούτο των εξ μηνών.

Οί κύριοι συντάιροι του κολοσσιαίου τούτου τραπεζικού οίκου ήσαν ό Έδμων Γκάρνην, ό Δαυιδ Τζάπμαν, ό Αρθουρ Τζάπμαν και ό κ. Βέρβικ. Αλλά πάντες ούτοι διηυθύνοντο, ένθερμώτο, παρ' ένός συμβούλου του κ. Έδουάρδου Έδουαρδ, όστις ήτο Official assignee, ήτοι έπίσημος αντιπαραστάτης του δικαστηρίου τής χρεωκοπίας. Ούτος ήτο ό κύριος σύμβουλος των και ούδεμίαν επιχείρησιν μεγάλην επιχείρησιν άνευ τής διασκέψεως των μετ' αύτου, ούτος δε ήτο εις των εύφυστέρων άνδρών του Λονδίνου, άλλ' άνήρ καταχρώμενος τής εμπιστοσύνης των υπέρ του βαλαντίου του ως και άπδειχθή έν τή μεγάλη δίκη αύτων.

Αλλ' ό τρόπος, δι' ού μοι έδάνεισαν τὰς 80,000 λίρας εκτός του τοκογλυφικού ήτο τόνον επιπόλαια, ώστε εξ άλλου με ένεθάρρυνε να επισυνάψω έντός όλίγων ήμερών εύρυτέρας σχέσεις. Έθεσαν τόν

ΘΑΛΗΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΒΕΛΓΙΟΓΡΑΦΙΟΝ, 16 Ιανουαρίου. — Η σερβική κυβέρνηση ήρθε να δειξαι τὴν ἐξουσίαν ἐκ τοῦ περικύβειτου ἔδαφους ἢ τὴν παράδοσιν τοῦ βουλιγαρό προέρχοντος Ριζώφ. Ἐν τούτοις, ὅπως τὸν παρακούσῃ καὶ ἀναμνησθῆ κατα τὴν ὑπαρχούσῃ ἐν Βουλγαρίᾳ τάξει, θὰ τὸν περιορίσῃ ἐν τῷ προορίῳ τοῦ Βελιγραδίου.

ΒΟΥΛΑ-ΠΕΣΤΗ, 12 Ιανουαρίου. — Μέχρι τοῦδε ἡνωστικὰ εἰσὶν μόνον τὰ ἀποτέλεσματα τῶν ἐκλογῶν ἐν 19 διαμερίσματι. Ἐξελίγησαν δὲ μέχρι τοῦδε 55 φιλελεύθεροι καὶ 31 ἄλλοι. Μεταξὺ δὲ τῶν πρώτων εἴνεαι κ. κ. Ζισαρό, Βεκερέ, Βαζσέ.

ΒΡΥΞΕΛΛΑΙ, αὐθιμαρὸν. — Ἡ Βουλὴ ἐπεδοκίμασε τὰς μεταξὺ Βελγίου καὶ Γερμανίας, Βελγίου καὶ Αὐστρίας συννομολογηθείσας ἑμπορικὰς συνθήκας.

ΠΑΡΙΣΙΟΝ, αὐθιμαρὸν. Ἐμπορικὰ συνθήκας διετίθησαν μεταξὺ Γαλλίας καὶ πασῶν τῶν ἄλλων ἐθνικῶν, τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Ἰταλίας μετ' ἧς αἰ διαπραγματεύσεις εἰσὶν ἐπιτελούμεναι.

ΣΟΦΙΑ, 17 Ιανουαρίου. — Ἡ κατάσταση τοῦ κ. Σταμπούλωφ δὲν μετεβλήθη. Ὁ ἀπὸ τῆς αἰσθητικῆς ζωῆς τῶν νεῶν ὅπως καὶ κατὰ τὰς προηγουμένας ἡμέρας. Ἐπὶ πλέον δὲ φαίνεται νευρικός. Οὐδεὶς γίνεται δεκτὸς παρ' αὐτῷ. Ὁ λαὸς σχολιάζει ποικιλοτρόπως καὶ ἀντιπαριστασίως τὸν δυστύχημα ὅσον καὶ τὰ τῆς πορείας τῆς ἀσθενείας του.

ΒΕΛΓΙΟΓΡΑΦΙΟΝ, αὐθιμαρὸν. — Κατ' αὐθιμαρὸν ἐπιστάλας ἐκ Σοφίας πολυήμερος συλλέγει ἐγγόνια κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας καὶ αἰ συλλέγει αὐτὰ ἐξ αὐτοῦ. Ἐκ τούτου υποτίθεται ὅτι ἡ πληρὴ τῶν κ. Σταμπούλωφ δὲν ἔσται σφαιραία, καθὼς τὸ ἀντιγράφον τῆς ἐκ Σοφίας τηλεγραφήματι.

Θαπρὸν κέρδος ἦτο 68,933 λίραι, 1 σελίνιον καὶ δέκα πένες (ἰδὲ Κλοπὰς σελ. 135). Ἀρὰ διὰ τῶν ἀπομεινῶν μου ἐντὸς μόνον δύο ἐτῶν εἴχον εἰσπραξίαν 133,725 λίρας στερλίνας καθαρῶν κέρδους, ὅταν ἠγωνισθῶν μετὰ τὸν τραπέζιον τούτου ἐκτός τῆς ἀξίας τῶν πληρωθέντων ἀπομεινῶν μου καὶ τῶν προκαταβολῶν τῶν δοθεισῶν πρὸς τοὺς ναυπηγούς διὰ τὸ ὑπὸ ναυπηγήσει ἀτελείωτα ἐστὶ ἀπομεινῶν μου.

Ἄπαιναντι τοιούτων γεγονότων βασιζομένων ἐπὶ ἀναμνηστικῶν ἀποδείξεων, δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ ἀγγλικῷ τύπῳ κατὰ τὴν μεγάλην δίκην τῶν Ὁβερνῶν, Γκάρνην καὶ Σιντροπία, ὅταν ἐδικασθῆσαν παρὰ τὸν δικαστήριον τῶν ἀπαιτητῶν τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἐμπορίου βιβλίων τῶν καὶ βιβλίων μου εἰς τὸ μικροσκοπικὸν τοῦτο κρατίδιον εἰς κάποιος Στέφανος Σκουλοῦδης, πληρώσας τινὰς ἡμέρας πρὸ τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τοῦ 1879 τὸν Νικόλαον Κορέσιον γραμματέα τοῦ Γεωργίου Λασκάριδου, Ἐγραψέν ἐν τῷ ἔργῳ κέρδους καὶ ἐδημοσίευσεν εἰς συλλεξίαν διαφύλαξιν διανεμηθῆν πρὸς τοὺς ἐκλογῆς Σύρον, ὅτι ἐγὼ ἐπέλαψα διακοσίας χιλιάδας λίρας στερλίνας ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπὸ τῆν Ἑλληνικῶν Ἀνατολικῶν Ἀπομεινῶν Ἑταιρίαν δηλ. ἀπὸ τῶν ἐκ τῶν μου. οἱ δὲ μωροὶ Σύριοι ἐγόντες ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τῶν κεντρικῶν Βασιλικῶν ἐπίστευσαν αὐτῶν. Τὸν Νικόλαον Κορέσιον ἐσυγχώρησα ἐκτοσὶ, διότι ἡ πενία ἀνάγκησεν πολλὰς τοὺς ἀνθρώπους νὰ κείνον τὰ τοιαῦτα, καὶ διότι ἀπέβουσαν ἰδιότροπος μὲν ἀλλὰ ἐντιμος, ἐγκαταλείψας ἐντιμα ἐργατικὰ τέκνα, ἐκαστον δι' ἐκάστον ἰκανοθύτητος σχηματίας ἐν τῶν ἑσῶν του, ἀλλὰ τὸν Στέφανον Σκουλοῦδην διὰ τὰς τοιαύτας συκοφαντίας θὰ τὸν συγχώρησα ὅταν πρῶτον τὸν συγχώρησον οἱ κάτοικοι τῆς Ἐμοουπόλεως, ἐκ τῶν ἰδρυτῶν τῆς οὐσίας ὑπὲρ καὶ ὁ πατήρ μου.

Μετὰ ἐν ἔτος δηλ. τῷ 1861 αἱ σχέσεις μου μετὰ τῶν κ. κ. Ὁβερνῶν Γκάρνην καὶ Σιντροπία ἔλαβον χαρακτηριστικὰ τῶν συνεταρικῶν. Διὰ καθὲ φύλλον πύδημα ἔσων συνάλλαγμα ἐπ' ἐμοῦ καθὼς καὶ ἐγὼ ἐπ' αὐτῶν πέντε ἢ ἑξ ἡμέρας πρὸ τῆς πτώσεως τῶν, θέτοντες εἰς τὴν τράπεζαν τὰ χρήματα, ὅπως πληρώνοντες. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον περιπέλασθη, ἐγὼ, τὰ ἀπομεινῶν μου, τὰ αἰτηρά μου, αἰ ἰδιοκτησίαι μου τῆς ζῆρας καὶ τῆς θαλάσσης εἰς ἐν εἶδος accommodation bills (τῆς ευκολίας συναλλαγμάτων) δι' ἐκάστον χιλιάδων λίρων τὸν μῆνα, τὰ ὅποια μοι ἔδωκαν τὴν πρώτην νύκτιν, οἱ οἱ γίνοντες τραπεζίται ἦσαν οἱ αἱμοί. Ἐξ τούτου ἦτο ἀλλοῦς παρουσιάζοντο ἐνώπιόν μου δύο ὁδοί. Ἡ μία τῆς σωτηρίας διὰ τὰς διακοσίας τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως, ἡ ἑτέρα νὰ ἐξελεθῆ τάχιστα ἐκατομμυριούχος ἐκ τοῦ λαθουρίθου χρυσοκαυθαρκιάς.

Προετίμησα τῶν πρῶτον καὶ ἰδοὺ πᾶς, τὸ δὲ μάθημα ἄς χριμασθῇ πρὸς τὰ τέκνα τῶν ἐντίμων γονέων.

Ὁ μικρὸς μὲν τὸ δέμας μέγας δὲ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα, ὁ πρώτιστος τῶν ἀρχαιολόγων καὶ ὁ ὑπερέτερος τῆς νεωτέρας ἡμῶν φιλολογίας, ὁ εὐνοούμενος τῆς βασιλείσσης Ἀμαλίας ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ὁ καθηγητὴς, ὁ εὐρύς διπλωμάτης τῶν Παρισίων, ἐν ὧς πρότυπον ὁ «Φιγάρω» εἶχε καὶ χροὺν τοῦ ἔθους καὶ εἰς κινετομίας (modos) ἐνδυμάτων τὸ ὄνομα τοῦ ἰδίου, ὁ ὑπὸ τοῦ γεραιού αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου τοῦ Α' μικρὸς φίλος καλούμενος, ὁ ἀκούρατος καὶ ἀκαταπύνητος ἐργατὴς τῶν γραμμάτων, ὁ ποιητὴς τῆς παραμονῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ πολυγραφώτερος τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων καὶ τέλος ὁ φιλομαθὴς καὶ χριστιανὸς γέρον ΑΛΕΞΑΝΔΡ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ ἀπέθανε χθὲς ὑπὸ διπλῆς πνευματικῆς πρὸ δύο ἡμερῶν προσβλήθει, ὅποτε συνέταξε ποιημάτων τι. Ἡ εἰδησιὸς τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου πράγματι τοῦ γένους διδασκάλου καὶ κληρονομοῦ κατελύθησε τοὺς πάντας, καὶ μάστιχα ἐκείνους, ὅσοι ἠτύχησαν γ' ἀγνωσθῶσι τινὰ τῶν ἔργων του ἢ νὰ ἀνακοσθῶσι τῆς ἀπὸ τῆς ἰδίας τοῦ Πανεπιστημίου διδασκαλίαις του.

Γεννηθεὶς τῆν 23 Δεκεμβρίου 1809 ἐν Κηφίῳ μετέβη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος εἰς Μόναχον, ἔνθα κατακαθῆναι εἰς τὴν στρατιωτικὴν τῆς πόλεως ταῦτης σχολὴν, ἔζηλε ἀνθυπολοχαγὸς, ὑπερετής ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἐν τῷ Βαβερικῷ στρατῷ. Ἀρὰ δὲ τῆς εἰς Ἑλλάδα καθόδου τοῦ δευτέρου Καποδιστριαίου κατήλθεν καὶ ἐν τῷ Κουρνεϊτικῷ ἐκ τῆς ἀποστολῆς ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ ὄπλοστασίῳ. Ἀλλὰ δὲν ἀφῆλε πολλὸς χρόνος καὶ ἠναγκάσθη λόγῳ φιλοπορίας νὰ παρατιθῆ τῷ στρατιωτικῷ σφαιδίου ἐπιδοθείς ἐκτοσὶ εἰς τὴν προσιλὴ αὐτῷ ἐνασχόλησιν τὴν καλλιέργειαν τῶν γραμμάτων. Ἐναγκάσθη ὅμως νὰ διακόψῃ αὐτὴν καὶ μεταβῆ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυβερνήτου εἰς τὸν ἐν Περσέσιν τῆς Κορίνθου στρατοπέδον τῶν Συνταγματικῶν ὠν ἀρχηγός ἦτο ὁ Καλέτης. Ἐκεῖ ὁ πρῶτον διδάσκαλος τοῦ Χρηστίδους ὅπως ἦν ὁ ἀρχιγραμματέας οὗτος εἶπαι τῆς ἐκεί προσηρῆς Κυβερνήσεως, συμπεριλάβει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ὡς γραμματέα, ἔνθα εἰργάσθη μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν φιλοπορίας. Μετὰ δὲ τὴν ὑπερῆσαν τῶν Συνταγματικῶν ἀποκοσῶσε τὸν βαθμὸν ταγματάρχου ὅστις ἀνεμνήθη αὐτῷ ἀπισθῆναι τῆς πολιτικῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἣν καὶ πάλιν ἐπανήλθε διορισθεὶς ταγματάρχης τῆς Παιδείας ὑπὸ τοῦ θείου αὐτοῦ Ρίζου διευθύνοντος τότε (ὑπουργοῦ) τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ὡς ταγματάρχης τῆς Παιδείας ὁ Ραγκαβὴς κατέβαλε ἀπειροὺς μόχθους ὅπως ἰδρῶσῃ τὰ πρῶτα τεσσαράκοντα Ἑλλ. Σχολεῖα, συστήσας πρὸς τούτους εἰς τὸν Ὀθωνά καὶ συνετέλεσε εἰς τὴν ἰδρυσιν τοῦ Πανεπιστημίου. Μετὰ ταῦτα βλέποντι τὸν Ραγκαβὴ διευθυντὴν τοῦ Βασ. Τοπογραφείου καὶ κατόπιν ταγματάρχην ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ἀφ' ἧς θέσεως ἀπελύθη ὡς ἐπαρχῶν ἅμα τῆ ἀνακαρῶν τοῦ Συντάγματος.

Ἡ ἀπομνησκουσι τοῦ κ. Ραγκαβῆ ἐποιήσατο μετὰ τὴν αἰσθησιν διὰ καὶ διορίσθη Καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας, ἦν προσωρινῶς εἰδίδατος ὁ Μανώλης. Ἀπὸ τοῦ 1840 μέχρι τοῦ 1864, ὅποτε διορίσθη πρῶτος τῶν Ἡνωμένων πολιτικῶν εἰδίδατος μετὰ τὸν κύριον τὸν Ζήλου καὶ προθυμίας, ὥστε ὅτι ἐξελέγη βουλευτὴς ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου καὶ κατόπιν ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν 1856 οὐδέποτε δέχομαι τὰς ἐπὶ Πανεπιστημίου παραδόσεις του ὅπου μετέβαινε ἐκ τοῦ ὑπουργείου ἢ ἐκ τῆς Βουλῆς κατ' εὐθείαν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Πανεπιστημίου, ὅπως μὴ στερήσῃ τοὺς ἀκαρῶτας του τῆς λαμπρῆς καὶ ἐνθουσιώδους αὐτοῦ διδασκαλίας, ἦν οὐδέποτε δύναται νὰ ληρημονήσει οσοι ἠτύχησαν τότε νὰ ἦσαν ἀκαρῶται του. Ὡς ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν ἦτο τούτου προσιλῆς εἰς τε τοὺς ξένους διπλω-

Ο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΡΑΓΚΑΒΗΣ
Α Π Ε Θ Α Ν Ε Ν

Ὁ μικρὸς μὲν τὸ δέμας μέγας δὲ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα, ὁ πρώτιστος τῶν ἀρχαιολόγων καὶ ὁ ὑπερέτερος τῆς νεωτέρας ἡμῶν φιλολογίας, ὁ εὐνοούμενος τῆς βασιλείσσης Ἀμαλίας ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ ἰδρυτὴς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ὁ καθηγητὴς, ὁ εὐρύς διπλωμάτης τῶν Παρισίων, ἐν ὧς πρότυπον ὁ «Φιγάρω» εἶχε καὶ χροὺν τοῦ ἔθους καὶ εἰς κινετομίας (modos) ἐνδυμάτων τὸ ὄνομα τοῦ ἰδίου, ὁ ὑπὸ τοῦ γεραιού αυτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου τοῦ Α' μικρὸς φίλος καλούμενος, ὁ ἀκούρατος καὶ ἀκαταπύνητος ἐργατὴς τῶν γραμμάτων, ὁ ποιητὴς τῆς παραμονῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως καὶ πολυγραφώτερος τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων καὶ τέλος ὁ φιλομαθὴς καὶ χριστιανὸς γέρον ΑΛΕΞΑΝΔΡ. ΡΑΓΚΑΒΗΣ ἀπέθανε χθὲς ὑπὸ διπλῆς πνευματικῆς πρὸ δύο ἡμερῶν προσβλήθει, ὅποτε συνέταξε ποιημάτων τι. Ἡ εἰδησιὸς τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου πράγματι τοῦ γένους διδασκάλου καὶ κληρονομοῦ κατελύθησε τοὺς πάντας, καὶ μάστιχα ἐκείνους, ὅσοι ἠτύχησαν γ' ἀγνωσθῶσι τινὰ τῶν ἔργων του ἢ νὰ ἀνακοσθῶσι τῆς ἀπὸ τῆς ἰδίας τοῦ Πανεπιστημίου διδασκαλίαις του.

Γεννηθεὶς τῆν 23 Δεκεμβρίου 1809 ἐν Κηφίῳ μετέβη κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας ἀγῶνος εἰς Μόναχον, ἔνθα κατακαθῆναι εἰς τὴν στρατιωτικὴν τῆς πόλεως ταῦτης σχολὴν, ἔζηλε ἀνθυπολοχαγὸς, ὑπερετής ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἐν τῷ Βαβερικῷ στρατῷ. Ἀρὰ δὲ τῆς εἰς Ἑλλάδα καθόδου τοῦ δευτέρου Καποδιστριαίου κατήλθεν καὶ ἐν τῷ Κουρνεϊτικῷ ἐκ τῆς ἀποστολῆς ἐκ τῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ ὄπλοστασίῳ. Ἀλλὰ δὲν ἀφῆλε πολλὸς χρόνος καὶ ἠναγκάσθη λόγῳ φιλοπορίας νὰ παρατιθῆ τῷ στρατιωτικῷ σφαιδίου ἐπιδοθείς ἐκτοσὶ εἰς τὴν προσιλὴ αὐτῷ ἐνασχόλησιν τὴν καλλιέργειαν τῶν γραμμάτων. Ἐναγκάσθη ὅμως νὰ διακόψῃ αὐτὴν καὶ μεταβῆ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Κυβερνήτου εἰς τὸν ἐν Περσέσιν τῆς Κορίνθου στρατοπέδον τῶν Συνταγματικῶν ὠν ἀρχηγός ἦτο ὁ Καλέτης. Ἐκεῖ ὁ πρῶτον διδάσκαλος τοῦ Χρηστίδους ὅπως ἦν ὁ ἀρχιγραμματέας οὗτος εἶπαι τῆς ἐκεί προσηρῆς Κυβερνήσεως, συμπεριλάβει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του ὡς γραμματέα, ἔνθα εἰργάσθη μετὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν φιλοπορίας. Μετὰ δὲ τὴν ὑπερῆσαν τῶν Συνταγματικῶν ἀποκοσῶσε τὸν βαθμὸν ταγματάρχου ὅστις ἀνεμνήθη αὐτῷ ἀπισθῆναι τῆς πολιτικῆς ὑπηρεσίας, εἰς ἣν καὶ πάλιν ἐπανήλθε διορισθεὶς ταγματάρχης τῆς Παιδείας ὑπὸ τοῦ θείου αὐτοῦ Ρίζου διευθύνοντος τότε (ὑπουργοῦ) τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν. Ὡς ταγματάρχης τῆς Παιδείας ὁ Ραγκαβὴς κατέβαλε ἀπειροὺς μόχθους ὅπως ἰδρῶσῃ τὰ πρῶτα τεσσαράκοντα Ἑλλ. Σχολεῖα, συστήσας πρὸς τούτους εἰς τὸν Ὀθωνά καὶ συνετέλεσε εἰς τὴν ἰδρυσιν τοῦ Πανεπιστημίου. Μετὰ ταῦτα βλέποντι τὸν Ραγκαβὴ διευθυντὴν τοῦ Βασ. Τοπογραφείου καὶ κατόπιν ταγματάρχην ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ἀφ' ἧς θέσεως ἀπελύθη ὡς ἐπαρχῶν ἅμα τῆ ἀνακαρῶν τοῦ Συντάγματος.

Ἡ ἀπομνησκουσι τοῦ κ. Ραγκαβῆ ἐποιήσατο μετὰ τὴν αἰσθησιν διὰ καὶ διορίσθη Καθηγητὴς τῆς ἀρχαιολογίας, ἦν προσωρινῶς εἰδίδατος ὁ Μανώλης. Ἀπὸ τοῦ 1840 μέχρι τοῦ 1864, ὅποτε διορίσθη πρῶτος τῶν Ἡνωμένων πολιτικῶν εἰδίδατος μετὰ τὸν κύριον τὸν Ζήλου καὶ προθυμίας, ὥστε ὅτι ἐξελέγη βουλευτὴς ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου καὶ κατόπιν ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν 1856 οὐδέποτε δέχομαι τὰς ἐπὶ Πανεπιστημίου παραδόσεις του ὅπου μετέβαινε ἐκ τοῦ ὑπουργείου ἢ ἐκ τῆς Βουλῆς κατ' εὐθείαν εἰς τὴν ἔδραν τοῦ Πανεπιστημίου, ὅπως μὴ στερήσῃ τοὺς ἀκαρῶτας του τῆς λαμπρῆς καὶ ἐνθουσιώδους αὐτοῦ διδασκαλίας, ἦν οὐδέποτε δύναται νὰ ληρημονήσει οσοι ἠτύχησαν τότε νὰ ἦσαν ἀκαρῶται του. Ὡς ὑπουργός τῶν Ἐξωτερικῶν ἦτο τούτου προσιλῆς εἰς τε τοὺς ξένους διπλω-

μάς καὶ τὴν κλῆν τοῦ Ὀθωνος, ὥστε μολοντί τοῦ Μαυροκαρδάτου τὸ ὑπουργεῖον, ὅστις μίλος ἐπύχθησαν παρετήθη, ὁ Ραγκαβὴς παρεκλήθη νὰ μείνῃ καὶ εἶμιν ἐπὶ 3 κατὰ συνεχίαν ἔτη ὑπὸ ἀλλοῦς προϋπουργοῦς, πρῶτα σπανιωτῶν εἰς τὰ ἑθνομικὰ τῆς Ἑλλάδος. Ὅτι ποτε ἡ Βασιλίσα Ἀμαλία τὸν πρότερον νὰ κατασκευασθῇ στολὴν διπλωματικῆν, οὗτος ἐν τῇ χαριστιμῶσιν αὐτὸν εὐλογῶν καὶ διότι ἠθέλε νὰ ὑπαινεθῆ ποῖος πρέπει νὰ γίνῃ διαδοχὸς τοῦ ἀπῆντης Προπομπῆτα θὰ ὑπακούσῃ Μεγαλειότητι, ἂν μοι δώσητε τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι ὁ διαδοχὸς μου θὰ ἔχῃ ὅπως τὸ ἀνάστημά μου, ὥστε νὰ τὴν πωλήσῃ» καὶ ἠνείε τὸν Μ. Ποτλῆν.

Τῷ 1867 διορίσθη πρῶτος τῶν Ἡνωμένων Πολιτικῶν μετὰ δὲ ταῦτα μετεβίβη εἰς Παρισίους ἐκείθεν εἰς Βερολίον, ἔνθα μετέβη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Συνεδρίου τῷ 1879 ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς Ἑλλάδος, τῷ δὲ 1887 ἀνεκλήθη ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας, ἐνθά μετὰ τῶν τελευταίων ἡμερῶν τοῦ βίου του ἀκαταδραμάτως ἐνασχόλητο εἰς διάφορα φιλολογικὰ ἔργα, ὠν τὸ τελευταῖον ἔπερ μὰς ἀφῆκε εἰς τὸ σφαιδίου Ἀρχαιολογικῶν λεξικῶν τὸ ἐκδοθῆν διαπύρη τοῦ κ. Ἀνέστη Κωνσταντινίδη. Ὅστε ὁ χρόνος οὗτε ὁ τόπος, ἐπιτρέπει ἤντι λεπτομερῆ ἀφήγησιν τῆς πολιτικῆς κοινωνίας καὶ φιλολογικῆς ἐργασίας τοῦ ἀνδρός. Ὀλίγηρος τόμος δὲν ἔπαρει ὅπως γράφῃ τις τὰ διάφορα ἀνέκδοτα καὶ εὐφυλογοῦντα τοῦ ἀνδρός, ἄτινα ἐφέροντο ἀπὸ στόματος εἰς στόμα μετὰ μεγάλης ἐκτιμῆσεως ἐν τε τοῖς Παρισίοις καὶ Βερολίῳ. Οὐδεὶς καὶ τῶν ἀκαρῶν δακτύλων ἀπομνησκῶν τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας δύναται νὰ μὴ θαυμάσῃ αὐτὸν ὡς τὸν χαλκύτερον Κορνηλὸν διὰ τὴν ἐργατικότητά φιλοπατρῶν καὶ ἐπιστημονικῆν, ἀξίας τοῦ ἀνδρός. Τὰ ἐκ πολλῶν τόμων καὶ χιλιάδων σελίδων συγγράμματα αὐτοῦ, ἅτινα εἴνε μεγάλης φιλολογικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς ἀξίας, ὡς καὶ ἅπας ὁ βίος τοῦ μαγατίου τούτου Σκαπανίου καὶ εἰς ἀπαρχαίους φιλολογίας ἡμῶν ἔστωσαν παραδείγματα εἰς τὰς ἐπιχόμενας γενεάς. Λιωνία ἡ μνήμη αὐτοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Ιανουαρίου 1891.
Ο Πρῶτος
ΠΑΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
Ο Γραμματέας
Κ. Π ο λ υ γ ἑ ν ς.

Μεταξὺ δὲ κατόπι παρὰ τῷ νεκρῷ ἀπαύθυνε σύντονον προσελίχιον, καταθέσας καὶ τὸν στέφανον τοῦ Πανεπιστημίου.

Η ΚΗΑΕΙΑ ΤΟΥ ΡΑΓΚΑΒΗ

Χθὲς περὶ τὴν 2 1/2 μ. μ. ἐτελέσθη ἡ κηδεῖα τοῦ προχθὲς ἀποβύσαντος πατριάρχου τῶν γραμμάτων Α. Ραγκαβῆ δημοσίως δαπνῆρ.

Εἰς τὸν νεκρὸν ἀπεδόθησαν αἱ τιμαὶ τοῦ ἀνοστήτου Ταξίαρχου, ὠν ἔφερον, ὑπὸ τῷ γενικῶν πρόσταγμα τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ κυρίου Σμῶλντες.

Τὴν κηδεῖαν παρακολούθησαν ἐν ἐνδομῳφ πένθει περὶ 5,000 κόσμος ἐκλεκτός, ἐν οἷς διεκρίνοντο ὁ τελατάρχης τῶν ἀνακτόρων κ. Μπουτούρης, ἅπαν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐκτός τοῦ κ. Κομμουνιστοῦ ἀσθενούντος, ὁ ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτευτικῆς κ. Τρικούρης καὶ πλείστοι πολιτικοί. Πολλὸ πῆθος λοξοδρομησάντων προετίθει εἰς τὸν νεκρὸν τῆς Μητροπόλεως ὅπου κλητήρας ἀστυνομικῶν ἐτήρων τὴν τάξιν.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΑ
Χθὲς συνεργάσθησαν μετὰ τοῦ βασιλέως ὁ πρωθυπουργός κ. Δηλιγιάννης καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργός.

Ἐπίσης παρουσιάσθη καὶ νῦνος τις Ἡπειρώτης ἕθους ἡμίσεως σχεδὸν μέτρον ἀρχίθεις ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.

ΠΟΤΕ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΚΗΔΕΙΑ ΤΟΥ Μ. ΔΟΥΚΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
Χθὲς ἀφύγησαν ἐν τοῖς ἀνακτόροις ἐπίσημα τηλεγραφήματα ἐν Πετρούπολει «δι' ὃν ἀγγέλλεται ὅτι ἡ κηδεῖα τοῦ ἀποβύσαντος Μ. Δουκὸς Κωνσταντίνου θέλει γίνε σήμερον ἐν τῷ καθεδρικῷ νεκρῶν Ἀγ. Πέτρου καὶ Παύλου κατὰ τὴν 10ην ὥραν τῆς πρώτας.

ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΕΠΙΣΚΕΥΤΕΙΣ
Χθὲς ἐπισκέψθη ἐκ μέρους τοῦ βασιλέως ἐν τῇ οίκῳ του τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν ὅστις ἀπὸ τῶνας ἄσθενει ἐκ κρουσμογῆματος ὁ ὑπασπιστὴς τοῦ βασιλέως κ. Παπαδιεμαντόπουλος.

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΤΗΣ ΧΘΕΣ
Ἐνεκα διαδόσεως ἦτις ἐκυκλοφόρει χθὲς τὴν πρῶταν ἐν τῷ Χρηματιστηρίῳ περὶ παραχωρήσεως τοῦ μονοπωλίου τοῦ καπνοῦ εἰς ὁμάδα γάλλων κερκαλοῦσαν ἡ τιμὴ τῶν εἰκοσφαργικῶν χθὲς κατήλθεν ἀπὸ 28.05 εἰς τὰς 27.70 καὶ οἶμαι δὲ αἱ λοιπαὶ ἀξίαι ὑψώθησαν ἐπισημνῶς.

ΤΟ ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗΣ ΣΥΓΚΛΗΤΟΥ
Χθὲς τὴν πρῶταν συνελθούσα ἡ Πανεπιστημιακὴ Σύγκλητος φησίζει τὰ ἑξῆς:
Ἡ Ἀκαδημαϊκὴ Σύγκλητος ἐπὶ τῇ θλιβερῇ ἀγγελίᾳ τοῦ θανάτου τοῦ ἐπιφανοῦς καθηγητοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου καὶ διαπρεπέως ἐν τοῖς γραμματικῶν ἀνδρῶν Α. Ρ. Ραγκαβῆ συνελθούσα εἰς ἐκαστον συνεδρίῳ ἐψηφίσαστο ὁμοφώνως ὡς ἑξῆς:

1ον) Νὰ ἀναπεταθῇ ἐπὶ τοῦ ἀετώματος τοῦ Πανεπιστημίου σημαία ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, κατ' ἄς θέλει μείνει κλεισμένον τὸ Πανεπιστήμιον.
2ον) Νὰ παρακολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν ὁ Πρῶτος μετὰ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου.
3ον) Νὰ κατατεθῇ ἐπὶ τοῦ φερέτρου στέφανος ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου προσφωνούντος τοῦ Πρωτεύοντος.
4ον) Νὰ ἀνεχῶσι τὰς ταινίας τοῦ φερέτρου οἱ τέσσαρες τῶν Σχολῶν Κοσμητορες.
5ον) Νὰ προσκληθῶσι οἱ καθηγηταί, ὑφηγηταὶ καὶ φοιτηταὶ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου, ὅπως ἐν σώματι παρακολουθήσῃ τὴν κηδεῖαν.
6ον) Νὰ ἐκφρασθῶσι τῇ πενθούσῃ οἰκονομείᾳ τοῦ ἀποβύσαντος καὶ συλλυπητήρια.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 17ῃ Ιανουαρίου 1891.

Ο Πρῶτος
ΠΑΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΟΥ
Ο Γραμματέας
Κ. Π ο λ υ γ ἑ ν ς.

Μεταξὺ δὲ κατόπι παρὰ τῷ νεκρῷ ἀπαύθυνε σύντονον προσελίχιον, καταθέσας καὶ τὸν στέφανον τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἡ Κηδεῖα τοῦ προχθὲς ἀποβύσαντος πατριάρχου τῶν γραμμάτων Α. Ραγκαβῆ δημοσίως δαπνῆρ.
Εἰς τὸν νεκρὸν ἀπεδόθησαν αἱ τιμαὶ τοῦ ἀνοστήτου Ταξίαρχου, ὠν ἔφερον, ὑπὸ τῷ γενικῶν πρόσταγμα τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ κυρίου Σμῶλντες.

Τὴν κηδεῖαν παρακολούθησαν ἐν ἐνδομῳφ πένθει περὶ 5,000 κόσμος ἐκλεκτός, ἐν οἷς διεκρίνοντο ὁ τελατάρχης τῶν ἀνακτόρων κ. Μπουτούρης, ἅπαν τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον ἐκτός τοῦ κ. Κομμουνιστοῦ ἀσθενούντος, ὁ ἀρχηγός τῆς ἀντιπολιτευτικῆς κ. Τρικούρης καὶ πλείστοι πολιτικοί. Πολλὸ πῆθος λοξοδρομησάντων προετίθει εἰς τὸν νεκρὸν τῆς Μητροπόλεως ὅπου κλητήρας ἀστυνομικῶν ἐτήρων τὴν τάξιν.

Ἐν τῷ Νεκροταφείῳ
Περὶ τοῦς εἰκοσι μεγαλοπρεπεῖς στέφανοι κατατέθησαν ἐπὶ τῆς σωροῦ τοῦ ὑπὸ τῶν ἐξῆς:
Ἐκ μέρους τῆς Βασιλικῆς Οἰκονομείας, τοῦ Συλλόγου Παρισίου, τοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Συλλόγου, τῆς Ἑταιρίας τῶν Φίλων τοῦ Λαοῦ, τοῦ Συλλόγου πρὸς Διδασκίαν τῶν Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, τῆς Φιλαρμονικῆς, τῆς Ρωσικῆς πρεσβείας, τῆς Γερμανικῆς καὶ τῶν ἄλλων.

Λόγος ἐξεφωνήθησαν

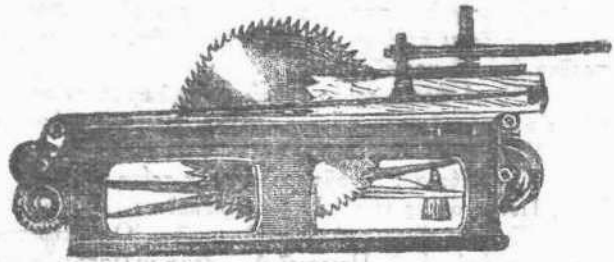
ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἐν Ἀθήναις τῆ 17 Ἰανουαρίου 1892

	Ἀγορασ.	Πωληται
ΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ		
Τῶν 26 ἑκατομμυρίων τῶν 5 ο/ο Δρ.	470.—	475.—
• 120 " " 5 ο/ο "	490.—	500.—
• 170 " " 5 ο/ο "	490.—	500.—
• 135 " " 4 ο/ο "	415.—	420.—
• 125 " " 4 ο/ο "	385.—	388.—
Ομολογίαι Λαχειοφόροι Ἐθν. Τραπεζῆς	573.—	574.—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ		
Ἐθνικῆς Τραπεζῆς Δραχ.	3,770.—	3,775.—
Πιστωτικῆς Τραπεζῆς " " "	173.—	174.—
Βιομηχανικῆς Τραπεζῆς " " "	69.50	70.—
Τραπεζῆς Ἡπειρωθεσσαλίας " " "	—	—
ΜΕΤΟΧΑΙ ΕΤΑΙΡΙΩΝ		
Μεταλλουργείων Λαυρίου " " Δραχ.	166.	166.50
Σιδηροδρόμου Ἀθηνῶν-Πειραιῶς " " "	414.	418.—
• Πύργου-Κατακόλου " " "	—	—
• Πειραιῶς-Ἀθ. Πελοπ. " " "	209.	209.50
Σιδηροδρόμου Θεσσαλίας " " "	147.—	147.50
Χρηματ. ἑταιρία ἡ «Ἐρμῆς» " " "	57.—	60.—
Γενικὴ Ἑταιρία Ἐργοληψιῶν. " " "	345.—	350.—
Κωπαίδος " " "	—	—
Δημόσια Ἔργα. " " "	70.	71.—
ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ		
Εἰκοσάφρακτον Δραχ.	27.86	27.92
Λίρα Τουρκίας " " "	—	—
Λίρα Ἀγγλίας " " "	—	—
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΑ		
Ἐπὶ Ἀγγλίας Δραχ.	131.50	141.50
Ἐπὶ Γαλλίας " " "	141.—	139.50
Ἐπὶ Αὐστρίας " " "	—	—
Ἐπὶ Κωνσταντινουπόλεως " " "	—	—

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιούνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρετανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μνηστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους, ὠρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται. οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπολεσθέντα φύλλα, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητάς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετίας αὐτῶν καὶ σὺν νὰ τὰ ρίπτωσι χάριν ταχύτητος εἰς τὰς θύρας, ὅπως μὴ δύναται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ τύπου νὰ γνωρίζωσιν ἐὰν ἐγένετο κατάχρησις ἢ ἀστοχος φθορά.

Ὁριζόντιος Αὐτόματος Πριγ.

I. M. ΒΟΥΓΓΙΟΥΚΛΑΚΗΣ

ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

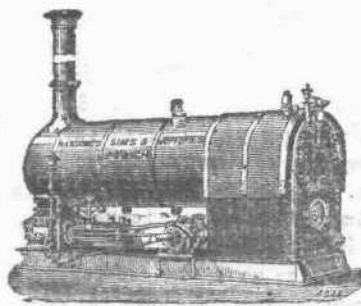
Ὁδὸς Σοφοκλέους ἀριθ. 19 οἰκία Ἀγγελοπούλου

παρὰ τῆ Νέᾳ Ἀγορᾷ

ἐπισθεν μεγάλης οἰκίας ΜΕΛΑ

Χειροκίνητος Ἀλευρόμυλος

Ἡμιφορητὴ Ἀτμομηχανή

Παραδίδονται ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ ἐν τακτικῇ λειτουργίᾳ καὶ μὲ γραπτὴν ἐγγύησιν ἀπὸ 2 ὀππων δυνάμεως μέχρι 500, ἐκ τῶν ὀνομαστοτέρων ἐργοστασίων τῆς ΑΓΓΛΙΑΣ.

ΑΤΜΟΜΗΛΟΙ στερεοὶ καὶ εὐθύνοι ἀλέθοντες 100 μέχρι 500 ὀκάδας τὴν ὥραν.

Πρὸς τοῦτοις ἅπαντα τὰ εἶδη τῆς βιομηχανίας ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν καλλιτέρων ἐργοστασίων τῆς Ἀγγλίας.

Δίδονται προθύμως πληροφορίαὶ διὰ πᾶσαν βιομηχανικὴν ἐργασίαν.

Ἀναλαμβάνω τοποθετήσεις καὶ ἐπισκευὰς ἐνταῦθα καὶ εἰς τὰς Ἐπαρχίας, καὶ ἐν Ἀνατολῇ.

Τυπογραφεῖα καὶ Γραφεῖα τοῦ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟῦ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Πρασταίου ἀριθ. 8

Wm EDGAR: WILLIAMS

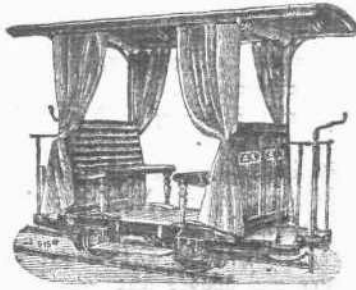
CARDIFF

Ἴδιοκτῆτης καὶ Διευθυντῆς τῶν κυριωτέρων ἀνθρακωρυχείων τῆς Ἀγγλίας. Προμηθευτῆς τοῦ Ἀγγλικοῦ, Γαλλικοῦ καὶ Ἰταλικοῦ Ναυαρχείου, τῶν κυριωτέρων Σιδηροδρομικῶν καὶ ἀτμοπλοικῶν ἑταιριῶν Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Ποιότης ἐξαιρετικῆ, τιμὰὶ συγκρατατικώτεροι τῶν ἄλλων ἀνθρακωρυχείων. Παρακαλοῦνται οἱ Σ. Διευθύνσεις τῶν Σιδηροδρομικῶν καὶ Ἀτμοπλοικῶν ἑταιριῶν κ. λ. π. ὅπως ἀποστείνωται, πρὶν προαγγέλωσιν, εἰς τὰ ἀνθρακωρυχεῖα Wm Edgar Williams Cardiff Ἀγγλίας.

ΔΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

EDGARDO

GARDIFF

ARTHUR KOPPEL

BERLIN

ΑΡΘΟΥΡΟΣ ΚΟΠΠΕΛ

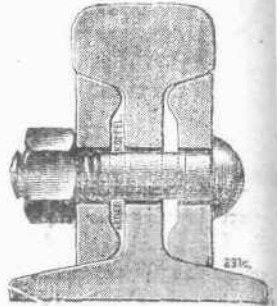
ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ

ΠΑΝΤΟΣ ΕΙΔΟΥΣ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΚΑΙ ΤΙΜΑΙ ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ: ΑΘΗΝΑΙ ΟΔΟΣ ΠΡΑΣΤΕΙΟΥ 10

Η ΚΛΕΙΣ ΤΗΣ ΑΛΓΕΒΡΑΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΗ

Ὅσοι θέλετε νὰ ἔχετε ΟΛΑ τὰ ἄλυτα προβλήματα τῆς Ἀλγέβρας Χατζιδάκη σαφῶς καὶ ἄνευ λαθῶν λελυμένα πρέπει νὰ πάρετε τὴν Κλειδα τῆς Ἀλγέβρας, τὸ μόνον ἐπαινεθὲν ὑπὸ ὄλων σχεδὸν τῶν καθηγητῶν τῶν Γυμνασίων. Εἰς τὰς ἐπαρχίας τὴν εὐρίσκετε εἰς τὰ ὑποπρακτορεῖα τοῦ Ἀνέστη Κωνσταντινίδου ἀντὶ 1.50.

ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ

ΣΙΔΗΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΠΡΟΜΗΘΕΩΣ

ΠΡΩΗΝ Μ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

(ἀριθ. 192.—Ὁδὸς Ἐρμού.—Ὁδὸς Ἀθηνῶν ἀριθ. 2)

Ἐκομίσθησαν ἐν τῷ καθ' ἑκάστην πλουτιζομένῳ τούτῳ καταστήματι παντὸς εἶδους σιδηρικά εἶδη, δι' ἀμάξας, δι' οἰκίας, τεχνίτας καὶ ἰππασίαν.

ΣΟΥΣΤΑΙ δι' ἀμάξας καὶ φορητὰ ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐργοστασίων τῆς Γαλλίας.

ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ πάσης ποιότητος καὶ ἰδίως διὰ τραπεζαρίας καὶ ἀμάξας.

ΦΑΝΟΙ ἀμάξων καὶ εὐθυνότατοι καὶ πολυτελέστατοι.

ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ δι' ὅλα τὰ βαλάντια.—Κετσέδες.

ΜΗΡΑΤΣΑ ἀμάξων καὶ λαιμαριῶν ὡς καὶ τοκάδες ἐπάργυροι διὰ τὰ πολυτελέστερα χάρμυρα.

ΓΑΛΟΝΙΑ καὶ σιγίτια μεταξωτὰ καὶ μάλλινα.

ΔΕΟΝΕΣ (ντιγκίλια) ἀμάξων καὶ φορητῶν.

ΣΥΡΜΑΤΟΠΛΕΓΜΑΤΑ Καμουτσίνια καὶ καμουτσόζυλα.

Ὅλα τὰ ἀντικείμενα τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας. Κατσαρόλαι, λεκάναι, προχῶαι, μπρίκια, μύλοι καφέ, μύλοι πιπεριοῦ, μαχαιροπεύρουνα ὄλων τῶν ποιότητων, κερυθραῦστα κτλ.

ΣΙΔΗΡΑ καὶ ΣΤΡΟΦΕΙΣ γαλλικῶν παραθύρων.

ΕΡΓΑΛΕΙΑ τεχνιτῶν πάσης τέχνης.

Πρὸ πάντων εὐθηρία τιμῶν καὶ ἀνυπέβλητος.

Μεγάλα ἐκπτώσεις διὰ τοὺς ἐργολάβους καὶ ἐμπόρους ἐπαρχιῶν.

A. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ

Ἡλεκτρολόγος

Ἡλεκτρικὸς κώδωνας, τηλεφῶνα, ἠλεκτρικὸν φῶς, μηχανήματα ἐναντίον τῆς πυρκαϊᾶς.

Μελέται διὰ φωτισμοὺς ἠλεκτρικοὺς βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ πόλεων.

Μελέται διὰ συμπλέγματα τηλεφωνικὰ.

Ἄπαντα τὰ χρεώδη ἔργαλεῖα ἐργολάβων.

13 Ὁδὸς Καπνικαρίας Ἀθῆνας

Οἱ κύριοι MAUND τοῦ Λονδίνου παντοπωλῆαι τοῦ (Shoreditch 336 Old-street) γνωστοποιοῦσιν, ὅτι ἔχουσι τὰς τελειοτέρας καθαριστικὰς μηχανὰς τοῦ σταφιδοκαρποῦ καὶ τῶν σταφίδων στερεοτάτης κατασκευῆς καὶ εἰς τιμὰς συμφερούσας.